

[Ragnhild Andersen.]

get sigte på dels at hjælpe dem til hjemmearbejde, dels at give støtte til institutioner, der beskæftiger sig med revalidering, dels at fremskaffe arbejde på beskyttede værksteder og dels at få flere anbragt i statens tjeneste.

Jeg vil gerne ligesom enkelte andre ordførere pege på, at det er vigtigt — jeg tror, det er meget vigtigt — at de erhvervs-hæmmede også får mulighed for at komme ind på almindelige arbejdspladser i det private erhvervsliv, og jeg vil gerne spørge, om ikke ministeren vil finde det rigtigt med en bestemmelse, som eksempelvis pålagde arbejdsgiverne at hente en vis procentdel af arbejdsstaben fra de erhvervs-hæmmede. Jeg vil tro, det vil have stor betydning.

Vi anser det også for at være afgørende, at de handicappede, når de får plads i produktionen, sikres tarifmæssig løn for deres arbejde. Det vil vel ofte være sådan, at de vil have svært ved at følge med, svært ved at tjene den samme løn som andre, der er sunde og raske. Men her er det vor mening, at samfundet må fortsætte med at hjælpe, således at de handicappede ikke slås ud efter en kortere periode.

Lovforslagets bestemmelser om støtte til institutioner, der beskæftiger mennesker, som revalideres, om beskyttede værksteder, om amtsudvalg og -kontorer og om en særlig revalideringsafdeling ved invalideforsikringsretten er jo omfattende og nye, men disse foranstaltninger er utvivlsomt nødvendige. At det vil koste ikke så få penge at gennemføre dem, er vel hævet over enhver tvivl; afgørende må det dog efter mit partis synspunkt være, at man, hvis denne lovgivning vedtages, vil blive i stand til at hjælpe de mange tusinde erhvervs-hæmmede, der har brug for en håndsækning og brug for at få en plads i produktionen.

Ud fra ønsket herom tilsiger jeg med disse bemærkninger på mit partis vegne velvillig

støtte og medvirken til lovforslagets gennemførelse.

Socialministeren (Bomholt): Jeg takker for samtlige partiers velvillige indstilling over for lovforslaget. Jeg forstår, at der fra alle sider er en positiv holdning over for princippet i lovforslaget, over for det, der tilstræbes, selv om der af visse enkeltheder ønskes en nærmere undersøgelse.

Det ærede medlem fru Edel Saunte betone, at værdien ved en sådan lovgivning er, at vi skal møde det konkrete tilfælde i dets begyndelsesfase, at vi skal tilstræbe personlig kontakt for så hurtigt som muligt at nå frem til genoprettelse. Også jeg tror, at dette er et meget, meget væsentligt træk, og at det kan betyde indledning til noget nyt og værdifuldt i vor socialpolitik. Det ærede medlem ønskede en nærmere drøftelse af problemområdet under § 9; en sådan drøftelse ser jeg for mit vedkommende meget gerne. De krigsførende nationer er jo af en række nærliggende grunde gået videre end vi på dette felt; de har været nødt til at gå videre. I England har man stillet en vis procentdel af arbejdspladserne til rådighed for de invaliderede, og i Tyskland har man tilstræbt en ordening, hvorefter arbejdsgiverne får refusion i større eller mindre grad for en vis periode i en invaliderets tilværelse og tilvænnning til arbejdslivet. Det er muligt, at vi skal tilstræbe noget lignende eller finde vor egen vej. Jeg ville jo mene, at det er bedre at gå tilbuddets vej over for de private arbejdsgivere end at gå den statslige forpligtelses vej, som det ærede medlem fru Ragnhild Andersen gik ind for.

Det glæder mig, at det ærede medlem fru Gertie Wandel også så varmt støttede bestræbelsen for at nå så langt ind i samfundet som vel muligt med en effektiv anvisning for de invalideredes vedkommende.

Jeg tror — sagt til det ærede medlem fru Edel Saunte — at revalidering, d. v. s. den relativt hurtige tilbageføring til fuld